

PATHFINDER

V TOMTO ČÍSLE:

Rádcovský kurz ČS

Jak si sbalit batoh

Sněženky

Údolí kostí

Křížovky

číslo 6, ročník 2006

MÍSA, KAMENÍ A PÍSEK...

Učitel filozofie přišel jednoho dne do třídy, a když se studenti usadili, vzal ze skříňky nádobu a naplnil ji až po okraj kameny. Potom se zeptal studentů, zda si myslí, že je nádoba plná. Studenti byli toho názoru, že je. Potom vzal krabičku s kamínky a vysypal je do nádoby s kameny. Zatřásl nádobou a samozřejmě, že kamínky popadaly mezi kameny. Učitel se zeptal znovu: „Je teď nádoba plná?“ Studenti se pousmáli a souhlasili, že je. Ale pak vzal krabičku s velmi jemným písekem a vysypal obsah do nádoby. Samozřejmě písek vyplnil i ty nejmenší skulinky mezi kameny. Teď už byla nádoba opravdu plná.

Potom učitel řekl: „Touto ukázkou jsem chtěl předvést, že život je jako tato nádoba. Kameny znázorňují důležité věci ve vašem životě. Jako třeba vaše rodina, partner, děti, Bůh, zdraví, víra, sny, fantazie... Všechno, co je tak důležité, že kdybyste to ztratili, bylo by to velmi zničující. Kamínky znázorňují ostatní, méně důležité věci. Například vaše zaměstnání, dům, auto... A písek je všechno ostatní. Drobnosti. Když dáte písek do nádoby jako první, nezůstane vám žádné místo pro kameny. Totéž platí v životě. Když budete vynakládat čas a energii na drobnosti – materiální věci, nikdy nebudete mít čas na ty věci, které jsou skutečně důležité. Věnujte pozornost rozhodujícím věcem ve vašem životě. Hrajte si se svými dětmi, vezměte svého partnera na výlet, do kina, na večeři... Vždy bude čas jít do práce, uklidit dům, uvařit oběd, nakoupit... Dejte si záležet na kamenech (věcech, na kterých vám skutečně záleží). Určete si své cíle. To ostatní jsou jen kamínky a písek. Hodně štěstí. Doufám, že se vám to podaří.“

V každé generaci se rodiče, učitelé, vychovatelé a vedoucí snažili předat výše uvedenou životní pravdu dětem a mladým lidem. Ovšem pokadě to bylo jinak, jiným způsobem. A že to nebylo lehké ani v době Ježíše, je vidět ze zprávy Matouše (Mt 19,13–15): „Tehdy k němu přinášeli děti, aby na ně vložil ruce a pomodlil se; ale učedníci jim to zakazovali. Ježíš však řekl: „Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně, neboť takovým patří království nebeské.“ Rozehnal jim a šel dál.“

Dnes žijeme v době, kterou odborníci pojmenovali „postmoderní“. Víc než kdykoli jindy je pro „děti této doby“ důležitější prožitek než vyslovená pravda. Proto my dospělí nezapomeňme, na co nás upozornil autor výroku „Dělá vám starosti, že vás děti vůbec neposlouchají? Daleko horší je, že vás neustále pozorují.“ R. Fulghum

Mečnár právě proto tak často selháváme a jsme neúspěšní ve výchově, protože dáváme daleko větší důraz na naše slova, než na naše jednání a skutky.

Petr Adamec

SNĚŽENKA 2006

Sedím na žíněnce v malé tělocvičně, koukám na zasněženou vrchlabskou krajinu a vnímám veselou atmosféru rozesmátých dětí kolem sebe. Takhle bych asi popsala začátek Sněženky, kterou pro nás vymysleli Evita s Pítrek.

Po seznamovacích hrách, večeri a slavnostním zahájení mohly děti zhlédnout scénku příběhu Radovana a Markéty, který se až nápadně podobal příběhu o Samsnovi a Dalile.

Následovala noční bojovka. Markéta si při čekání na Radovana zlomila nohu. Co teď? Radovan – skupinky – ji měl donést domů. Po nočním putování, které nám, myslím, všem dalo zabrat, se zabroukala večerka a šup do spacáčků.

Ráno jsme vzorně začali rozcvičkou, tu měl pod palcem Zbyněk, a po ní na nás čekala vydatná snídaně. Zdenda si pro nás připravil sobotní školu a Mašinka oslovující POBO o chlebu a soli. Po výborném obědě většina „pilně a aktivně“ odpočívala, psychicky se připravovala na odpolední bojovku. A měli jsme proč...

Bojovka byla totiž opravdu dlouhá a hlavně mokrá. Po dvouhodinovém luštění a po předání tajných zpráv Markétě jsme se všichni vydali zpět na horký čaj a do tepla. Čekala nás také večere, další scénky a večerní bojovka. Ta nás poučila o tom, že sami se na cestě ztratíme a že bez cizí pomoci k cíli dojit nemůžeme.

Během Sněženky jsme se začali sblížovat, a tak se některým nechtělo jít spát. Přesto jsme zásluhou vyčerpávajících her a bojovek usnuli.

Ráno opět rozcvička a naučná prohlídka místního muzea. Pak už jen oběd a to „oblíbené“ balení a loučení...

Cílem Sněženky byla hlavně trocha zamyšlení, pohoda na těle i na duši, zábava a hledání nových kamarádů – myslím, že se tento cíl podařilo splnit, a doufám, že se mnou mohou všichni zúčastnění souhlasit... Tak za rok na Sněžence AHÓJ!!!

JÁNULE ©

RÁDCOVSKÝ KURZ ČS

Letošní, již 5. ročník rádcovského kurzu se konal, obdobně jako loni, ve skautském středisku v Nymburku. Sešlo se nás tam víc než dost. Kromě těch, kteří měli v plánu něco naučit další generaci, tam byla i ta nejdůležitější část, a to děti, které už dávno dětmi být nechťejí, ale naopak se o děti chtějí starat a učit je – podobně jako je učili jejich vedoucí. Naši velcí učitelé a vůdcové se nás po celý víkend snažili naučit tu nezákladnější teorii – jak být tím správným rádcem, který se může stát jejich pravou rukou. Práci se jim snažila usnadnit výborná kuchařka Pavla svými karbanátky a rajskou omáčkou.

Pro celou mládež tam byla nejobtížnější nejspíše zdravotěda, a to nejen proto, že se neumí dost dobře soustředit, ale i proto, že si nestihala psát zápisky, a tím upadala její koncentrace. Pár výjimečných lidiček to však stihalo, a získalo si tak nemalý obdiv ostatní mládeže, která nestačila ani vstřebávat nové informace do svých mozků.

Nejmenovaná lektorka, která si krycím jménem říká Cáčorka, si i přes původní trému dokázala získat pozornost svých žáků i svým testem, kterým si všichni zjistili nebo ověřili informace o svém temperamentu.

Přednáška o výstroji a výzbroji od jistého Karla (K4) zaujala především pánskou polovičku obecenstva, ale zkušený lektor si zajistil klid svým kouzlem osobnosti a vhodnými poznámkami. Uchvátil i svým řezbářským uměním, kdy ohromil svými kousky vytesanými nožem a sekerou. Za zmínku stojí dřevěný řetěz z jednoho kusu dřeva nebo labuť. Kdo neviděl, nemůže chápat, jak to některé uchvátilo.

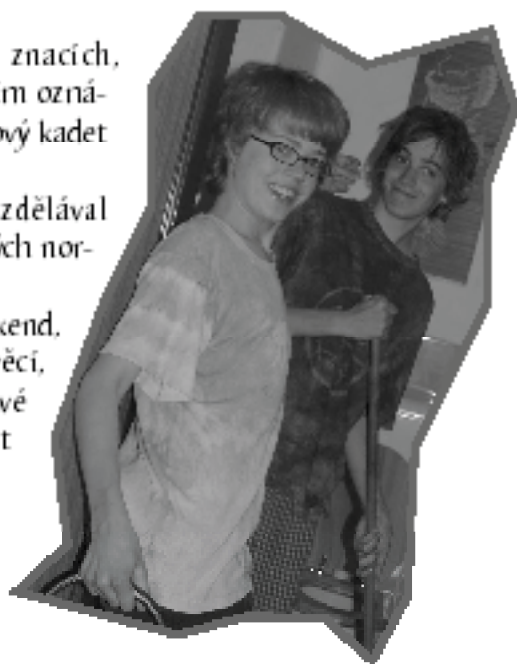
Zkušený vůdce Pupik svou přednášku zvládl bez sebemenšího zaváhání a každý z žáků musel uznat, že není co dodat.

Penguin učil své žáky o Pathfinderu. O znacích, historii, strukturálním složení... A především jim oznámil, jak si vyrobit svého kadeta a k čemu je takový kadet užitečný.

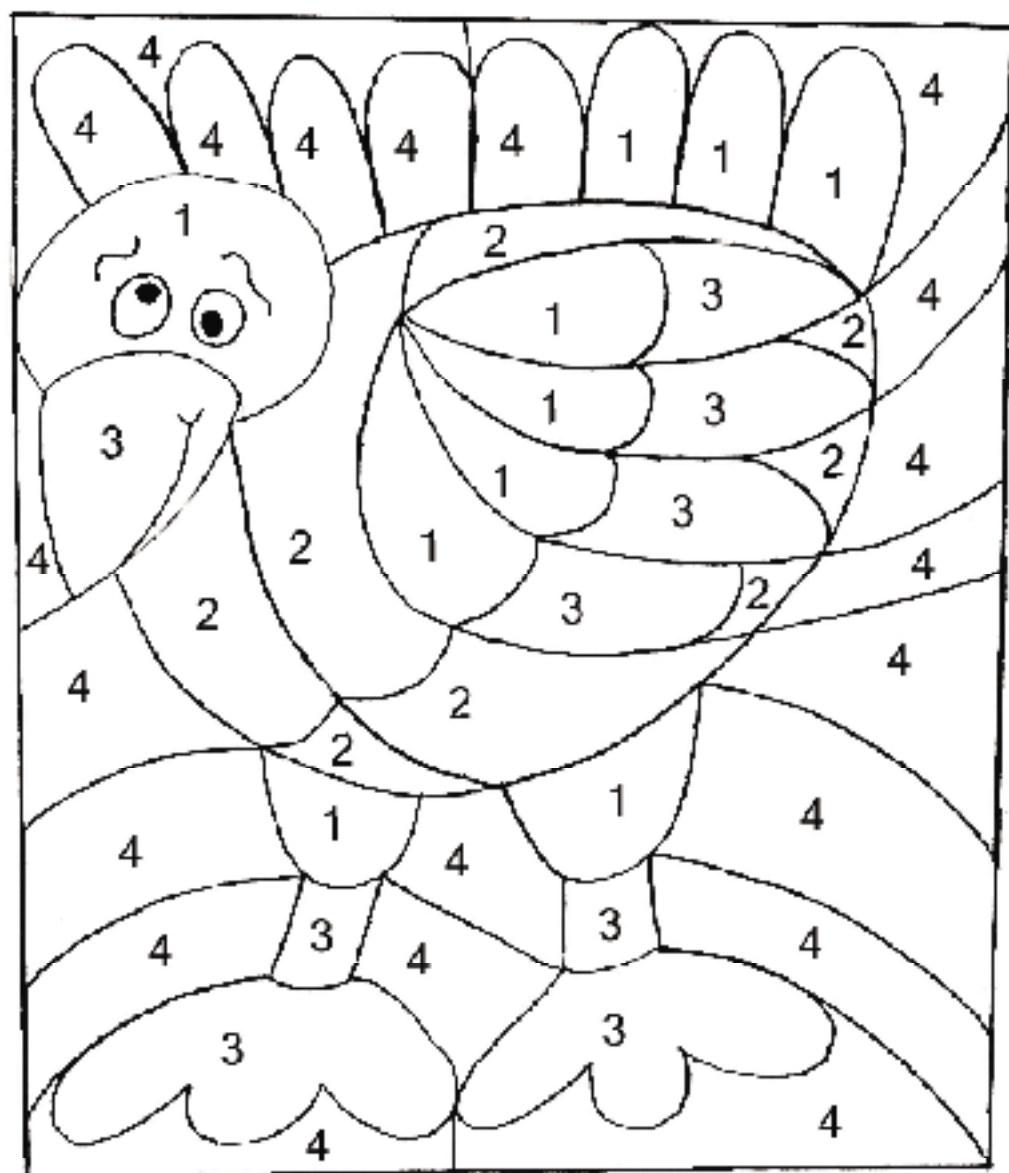
Po celý víkend nás všechny duchovně vzdělával a dával nám čas na přemýšlení o věcech, o kterých normálně nepřemýšlíme, David Čančík.

Všem vedoucím i dětem děkuji za tento víkend, jelikož jsem se nejen naučil mnoho nových věcí, oprášíl staré vědomosti, ale také poznal nové lidi, se kterými bych se jinak neměl možnost seznámit.

VÁŠEK D.

VYMALUJ SI OBRÁZEK...

3 – oranžová

2 – červená

4 – žlutá

1 – modrá

Nazdar, kamarádi!

Venku už je krásně, za pár týdnů budou prázdniny a jsem přesvědčena, že nás už doma nic neudrží a vyrazíme na tábor, vandr, vodu nebo prostě jen tak do přírody. To si zase užijeme legrace! No. Pamatuji si ale i chvíle, kdy mi bylo ouvej. Možná to také znáte.

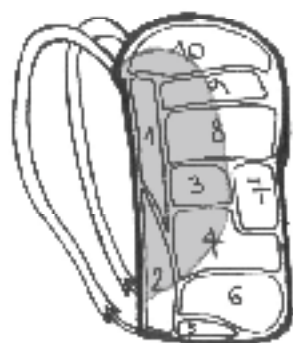
Máte jet někam na výlet a strašně se těšíte. Bojíte se, abyste si něco nezapomněli, a tak naplníte batoh tak moc, že už se tam další věčička nevejde. Jste připraveni. Nic nechybí a můžete vyrazit. Ve vlaku je to pohoda. Pak ale vystoupíte z vlaku, ujdete pár kroků a zjistíte, že váš batoh váží víc než vy sami. A tak se zbytek výletu táhnete s těžkým batohem a vlastně si tu přírodu ani neužijete.

Abychom tomu předešli, podíváme se trochu na kloub tomu tajemnému balení batohu.

Než začneme dávat věci do batohu, musíme si ještě jednou promyslet, co všechno opravdu potřebujeme, a co je zbytečnost. Ale také musíme dát pozor, abychom na nic důležitého nezapomněli.

Věci balíme poskládané po skupinkách a do igelitových sáčků. Ešusy a jiné nádoby můžeme vyplnit nějakými malými věcmi (například ponožkami – předpokládám, že budou čisté). Těžší věci balíme nahoru k zadům (na obrázku šedá oblast). Na záda vždy měkké věci. Pláštěnku dáme úplně nahoru, aby byla po ruce, když začne pršet. Stan zabalíme hned pod ni.

Tak hodně štěstí a krásné výlety!

- 1 - prádlo
- 2 - svetr
- 3 - toaletní potřeby
- 4 - potraviny
- 5 - věci na spaní

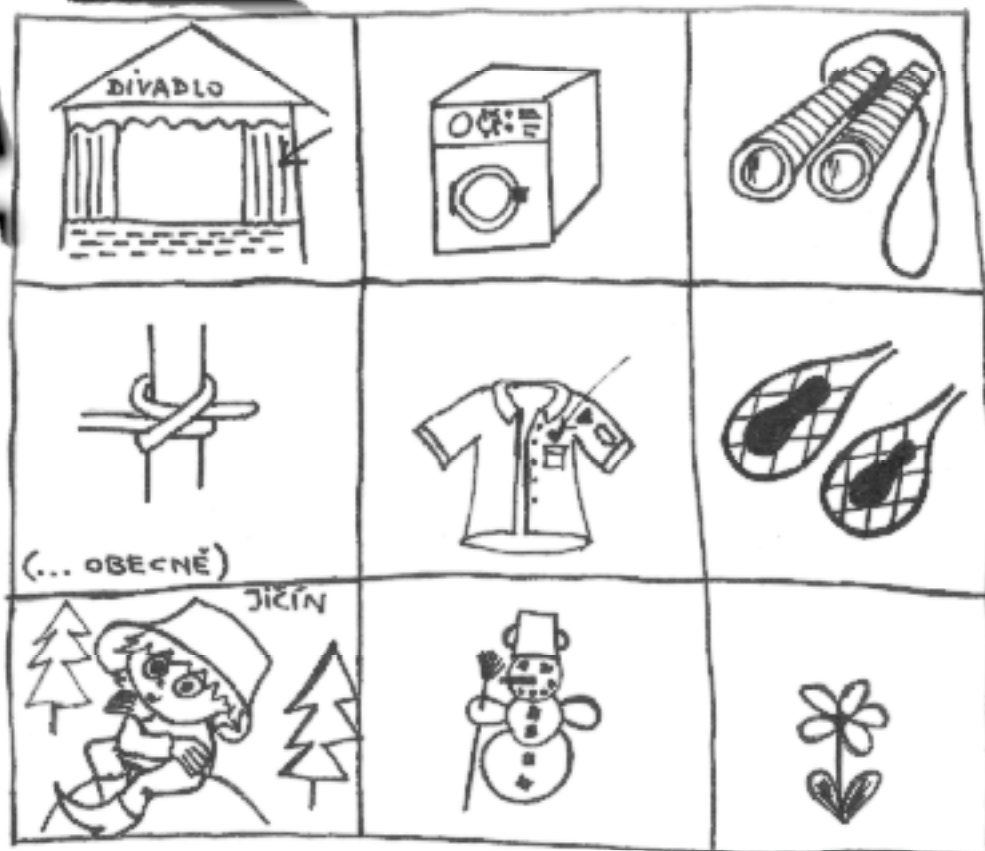
- 6 - spacák
- 7 - ešus
- 8 - oblečení
- 9 - jídlo na cestu
- 10 - pláštěnka

JANKA

Jestlipak už víte, co vás za pár dní čeká? Že ne?

To nevadí, přijdete na to, když vyluštíte následující hádanku.
Vemte si tužku a papír a napište si pod sebe, co vidíte na obrázcích,
tak abyste měli jednotlivá písmenka pěkně pod sebou.
Až to budete mít, tak přečtete postupně všechna druhá písmena...

Tak co, už to víte???

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

Redakce: Jana Zvonařová, Peroutkova 57, 150 00 Praha 5

e-mail: advent@pathfinder.cz, grafická úprava: Jan Dvořáček

VŠUDE SAMÉ KOSTI

Jednoho dne se mě dotkl Hospodin a vzal mě na takové zvláštní místo. Byla to velká pláň. Nebyla to obyčejná pláň, protože všude kolem mě ležely kosti. Ty kosti byly už velmi staré a suché.

Hospodin se mě zeptal: „Myslíš si, že tyto kosti mohou ožít?“

A pak mi ještě řekl, ať nad těmi kostmi prorokuji a ať jim řeknu slova, které mi dá do mysli.

Tak jsem promluvil k těm suchým kostem ve jménu Hospodina: „*Suché kosti! Slyšte Hospodinovo slovo! Hospodin vám dá šlachy, pokryje vás svalstvem a potahne kůži. Dá vám ducha a oživnete! Poznáte, kdo je Hospodin!*“

Jakmile jsem začal mluvit k těm kostem, ozval se hluk. Nastalo velké dunění, jak se k sobě jednotlivé kosti přibližovaly. Najednou je pokryly šlachy a svaly a nakonec kůže. Duch v nich ale ještě nebyl.

Hospodin ke mně znovu promluvil: „*Prorokuj o duchu slova, která ti složím do ust.*“

Znovu jsem promluvil, tentokrát už ne k těm suchým kostem pohozeným všude možně, ale k tělům bez ducha: „*Toto pravi Hospodin! Přijď, duchu a zaduj na tyto povražděné, ať ožijí!*“

A opravdu. Zadul vítr a všichni se postavili na nohy. Bylo to obrovské vojsko.

Který prorok měl toto vidění?
Co to bylo za obrovské vojsko?

Ez 37

